

De vriend van Renee

- Gezellig, zei Renee.

Het diner voor de hotelgasten werd opgediend. Lynn, die niet in het hotel logeerde, koos het menu van de dag, zodat ze dezelfde gerechten zou krijgen.

- Het lijkt me een aardig hotel, zei Lynn.

- Ja, zei Renee. Het is hier netjes en niet al te duur. Misschien logeren we hier wel vaker.

- Wat kost een overnachting nou, grote vriend?

- Dit is niet het hoogseizoen, zei de vriend van Renee. Daarom is het maar vijfenveertig euro. Ik geloof dat je anders zestig euro per kamer betaalt.

- Toe maar, zei Lynn, zestig euro. En waar slaap je dan? In de gangkast?

- De kamers zijn allemaal hetzelfde, zei Renee.

- Inderdaad, zei haar vriend. Dit is een familiehotel. Er zijn geen bruidssuites of luxe kamers.

- Ik betaal waarschijnlijk meer, zei Lynn. Als je alleen bent, betaal je een toeslag.

- Een kamer, voor jou? zei Renee verheugd. Blijf je overnachten?

- Och, anders moet ik straks de laatste trein nemen. Bovendien, thuis wacht niemand op me. Mijn dochter is bij m'n ex en mijn zoon gaat op zaterdagavond altijd naar zijn beste vriend. Hij komt 's ochtends pas om drie uur thuis. Die mist me niet eens.

- Als hij denkt dat je thuis zou moeten zijn, kan hij zich toch zorgen gaan maken, zei grote vriend.

- Daar komt hij dan pas laat op de zondagmiddag achter, zei Lynn. Op zondag komt hij niet vroeger dan een uur of vier uit bed. Maar je hebt gelijk, ik kan hem beter waarschuwen, mocht hij me vannacht nodig hebben.

Lynn keek om zich heen. Ondertussen werden dampende schalen met eten rondgebracht. Een jonge serveerster kwam naar hun tafeltje toe. Zij vroeg wat ze wilden drinken bij het dagmenu.

- Dames? zei Renee's vriend.

- Een rode wijn, graag.

- Wijn, jij? zei Lynn verbaasd. Waarom geen... Ach, waar bemoei ik me ook mee. Ik een witte wijn, grote vriend.

- Als ik iets voor mag stellen, zei hij, vandaag eten we kalkoen. Misschien heb je liever een rode wijn. Een verstandige keuze, Renee.

- Waar staat de telefoon eigenlijk? vroeg Lynn aan de serveerster.

- Die hebben we niet meer voor de gasten, zei het meisje. Tegenwoordig heeft iedereen een mobiel. Maar als het belangrijk is, kunt u de telefoon bij de receptie gebruiken. U logeert toch hier?

- Vanaf nu wel, zei Lynn.

- Hoe bedoelt u?

- Nou, ik neem een kamer voor de nacht.

- Nu?

- Ik neem hem nu, voor vannacht.

- Wat is het probleem, juffrouw? vroeg grote vriend. Misschien kan ik de zaak verhelderen.

Renee probeerde hem met haar blik te waarschuwen.

- Als je het niet erg vindt, zei Lynn, we proberen hier te overleggen.

- Neem me niet kwalijk, zei hij.

- Het is zo al moeilijk genoeg.

- Ik had niets moeten zeggen.

- U moet wel vanaf twaalf uur betalen, zei de serveerster, die nog meer tafels wilde afwerken. Bij de receptie weten ze er alles van. Twee witte wijn... En u, meneer?

- Nee, juffrouw. Twee rode wijn en voor mij een bronwater zonder koolzuur.

- Een ogenblikje, zei Lynn. Ik heb geen rode wijn besteld. Doet u mij maar een rode bourgogne.

- Een rode bourgogne is rood, hield grote vriend vol.

- Het is geen rode wijn, zei Lynn.

- Hij is wel rood, zei de serveerster.

- Juffrouw, zei Lynn met ijzeren geduld, als ik een rode wijn bij mijn eten bestel, wat voor wijn krijg ik dan?

- Gewoon, een rode wijn.

- Een rode bourgogne?

- Ehhh... Nee, dat zal wel niet. Gewoon een rode wijn. De huiswijn, denk ik.

- Dank u, zei Lynn. Dus wil ik geen rode wijn, maar een rode bourgogne.

- Ik ook, zei Renee. Een bourgogne is heerlijk bij kalkoen.

- En u, vroeg de serveerster, een bronwater?

- Hij wil een flesje Spa blauw, zei Renee.

- En een flesje Spa blauw.

Ze haastte zich weg. Grote vriend speelde met zijn bestek.

- Bronwater, zei hij, is altijd goed. Het merk kan mij niet zoveel schelen.

- Jij wilt geen kraanwater, zei Renee, dus krijg je een flesje Spa blauw.

Hij knikte zwijgend. Renee begon in haar tas te rommelen.

- Hier, zei ze tegen Lynn, neem mijn mobiel maar.

- Heb jij geen mobiele telefoon, Lynn? vroeg grote vriend.

- Nee, nooit nodig gehad.

Lynn nam de mobiel van Renee aan.

- In het menu, zei Renee.

- Ik kies de cijfers zelf wel. Zoveel werk is dat nou ook weer niet.

- Je hebt hem nu toch nodig? zei hij.

- Ja, zei Lynn, maar dat kon ik van tevoren niet weten, dus dat telt niet.

Renee legde waarschuwend haar linkerhand op zijn rechterhand.

- Dat zal dan wel niet, zei hij met een zucht.

- Fijn, hij rinkelt... weer... en weer... en weer... Ha, zoon nummer 1, met Lynn. Je bent nog thuis? O, je bent al weg. Dat is ook prima. Luister eens, ik overnacht vannacht in Vlissingen en ik kom pas

morgen naar huis... Nee, er is niets aan de hand, ik heb alleen geen zin om straks de laatste trein te moeten nemen. Jij redt je wel, financieel? Hoeveel... Ja, in de envelop... Dat is dan voor het eerst.

Meestal kun je niets vinden... Morgen laat in de middag, denk ik. Een ogenblikje.

Renee maakte een gebaar alsof ze een auto bestuurde en zei:

- Je rijdt met mij mee.

- Prima, zei Lynn. Zoon nummer 1, ik rijd met vriendin nummer 1 mee, dus ik zou ook wat vroeger kunnen komen. Of later. Afijn, neem zelf maar wat te eten. Bestel anders een pizza.

- We zijn tegen vijf uur thuis, zei Renee.

- We zijn tegen vijf uur thuis, hoor ik net. Veel plezier, jongen. Wees niet te braaf... Ha, ik wel. Tot morgen, en de groeten van Renee.

- En van mij, zei grote vriend.

- En van de vriend van Renee... Ja... Nee, hij is nieuw... Vraag haar dat zelf maar. Tot morgen.

Amuseer je... Doei.

Lynn klapte de mobiel dicht.

- Bedankt, zei ze tegen Renee en ze gaf haar de telefoon terug.

- Hoeveel zonen heb je eigenlijk? vroeg grote vriend.

- Eentje, zei Renee. Hè, ik heb echt zin in kalkoen.

- Ja, waar blijft die nou? zei Lynn. Fladdert het beest nog door de keuken?

- Was het voor je zoon geen probleem? vroeg grote vriend.

- Nee, zoals ik al zei, hij is toch niet thuis.

- Daar is ie dan, zei Renee.

Een van de hulpkelners zette de schalen met eten op tafel.

- U heeft al iets te drinken besteld? vroeg hij.

- Jazeker, zei Lynn. Een rode bourgogne en een plat watertje voor meneer.

- Een uitstekende keuze, mevrouw. Ik wens u smakelijk eten.

- Dank u, zei grote vriend.

- Sperzieboontjes, zei Renee, die de schalen even naging, schijfjes komkommer... Gebakken aardappeltjes, lekker.
- Heerlijk, zei Lynn. Gebakken aardappeltjes bij de bourgogne. Waar is de mayonaise?
- Hier, zei Renee, die een kommetje aan haar doorgaf. Zal ik opscheppen?
- Doe dat, zei Lynn.
- Ik ben geweldig, zei Renee.

Lynn lachte en hield grote vriend een schaal voor.

- Jij gebakken aardappeltjes? vroeg ze.
- Ik wilde eigenlijk wachten tot de drank gearriveerd is.
- Je kunt toch alvast wat eten opscheppen? zei Lynn.
- De boontjes liggen er mooi bij, zei Renee. Wil jij wat, Lynn?
- Schep op, schep op, zei Lynn, die de schaal met gebakken aardappeltjes bij grote vriend liet staan en nu haar bord bij de schaal met boontjes hield. Renee deelde met gulle hand uit.
- Laat ik ook maar wat voedsel nemen, zei grote vriend, die met tegenzin een paar schijfjes aardappel op zijn bord legde.
- Wat is er, schat? vroeg Renee. Heb je geen honger?
- Een beetje.
- Voel je je wel goed? Gisteren was je een stuk levendiger onder het diner.
- Gisteren was ik er niet, zei Lynn met een glimlach.
- Dat heeft er niets mee te maken, zei hij meteen. Ik vind het heel gezellig dat je gekomen bent, werkelijk. Dat moet je beslist vaker doen, Lynn.
- Da's goed, zei Lynn, dan gaan we voortaan met z'n drieën op stap.
- Daar doe je mij een groot plezier mee, vriendin, zei Renee.
- Ik bedoelde eigenlijk, zei hij beduusd, als Renee en ik ergens een weekend logeren, dan...
- Dat had ik al begrepen, glimlachte Lynn toegeeflijk. Je hoeft het niet te herhalen. Tjonge, wat zullen wij een hoop plezier hebben. Op pad door Nederland. Dat is niet alleen leuk, maar ook nog leerzaam. Je steekt er wat van op!
- En daar is de lorum, zei Renee.

De serveerster bracht twee glazen bourgogne en een flesje plat water naar hun tafel. Ze zei tegen Lynn dat ze zich na het eten bij de receptie moest melden en liep toen vlug door.

- O ja, zei Lynn, ik moet vanaf twaalf uur betalen.
- Vind je dat niet vervelend? vroeg Renee.
- Nee, want ik neem volpension. Aangezien ik vanaf twaalf uur betaal, valt dit etentje onder de regeling. Alleen de bourgogne, die moet ik apart betalen.
- Geen sprake van, zei grote vriend. Ik heb jullie de wijn aangeboden.
- Je hebt me rode wijn aangeboden, zei Lynn. Maar, een goede bourgogne wijs ik niet af.
- Hij is lekker, zei Renee, die haar neus in het glas stak.
- Drink jij geen alcohol, grote vriend?
- Hij heet Gerard, zei Renee. Je mag hem best een keer bij zijn naam aanspreken.
- Ook goed. Ger, daar ga je!

Lynn nam een stevige slok.

- Gerard, zei Renee.
  - Ger is goed genoeg, zei grote vriend. Mijn broers zeggen ook altijd Ger.
  - Zeg, zei Lynn, nu dringt pas tot mij door wat je daarnet zei, Renee.
  - Wat dan?
  - Je zei dat jij me naar huis zou brengen. Hoe zijn jullie dan hier gekomen? Toch met de wagen van Ger?
  - Ik moet maandag richting het noorden rijden, zei Ger, voor mijn werk. We hebben elk onze eigen auto bij.
  - Naar het noorden? Werk je op de Noordpool?
- Renee moest er om lachen.
- Sjingel bels, zong ze zacht, sjingel bels.

- Nee, glimlachte Ger, ik ben artsbezoeker. Maandag begin ik in een nieuw district.

- Artsbezoeker? Dan kunnen we elkaar de hand schudden. Ik heb mijn arts al zo vaak moeten bezoeken, dat de afdruk van mijn vingertop in zijn deurbel staat.

- Een heel interessant beroep, zei Renee, artsbezoeker. Wist je, Lynn, dat een artsbezoeker veel van medicijnen moet weten? Wel meer dan een dokter. Goh, dit is lekkere wijn. Gerard, tackle die serveerster eens.

- Voor mij ook, zei Lynn.

- Twee bourgognes, zei grote vriend. Als je me die tenminste laat betalen.

- Wat is dat toch met mannen? vroeg Lynn. Waarom willen jullie per se geld uitgeven aan vrouwen?

- Ssst... zei Renee. Als die jongen dat nou wil.

Grote vriend haalde zijn schouders op.

- Ik weet niet beter, zei hij. Het is gewoon een uiting van waardering.

- Verdient dat een beetje? vroeg Lynn. Artsbezoeker?

- Redelijk. En jij, Lynn? Verdien je naar genoeg?

- Het kan nooit genoeg zijn.

- Lynn, zei Renee, is financieel onafhankelijk. Daar loopt ze! Zeg, juffrouw... Juffrouw! Nog twee bourgognes, graag.

De serveerster knikte en ging de bourgognes halen.

- Nee, wacht! riep Lynn. Zo betaalt die arme stakker zich blauw. Juffrouw, doe maar een fles!

Juffrouw keek even grote vriend aan en liep toen naar de keuken.

- Strak plan, zei Renee. Ik had er geen erg in.

- Een fles is goedkoper dan een rijtje glazen.

- Gaan jullie die fles meteen opmaken? vroeg grote vriend.

- Het is nog geen liter, zei Renee.

- Dat is bijna een halve liter per persoon, zei hij.

- Briljant, zei Lynn. Wat zijn mannen toch goed in rekenen.

- En betalen, zei Renee ondeugend.

Hij zuchtte en legde zijn vork neer.

- Als jullie het niet erg vinden, zei hij, dan wil ik graag naar mijn kamer. Ik vrees dat ik me toch niet zo goed voel.

- Nee hè, zei Renee. Het is ons eerste weekend! Heb je iets verkeerd gegeten?

- Hij heeft nog niets gegeten, zei Lynn. Eet wat, Ger, dat zal je goed doen. Die kalkoen heeft zich een ongeluk getraind. Laat zien dat je het waardeert.

- Nee, dank je, zei hij, terwijl hij langzaam opstond. Ik kan beter even gaan liggen.

- Zal ik met je meelopen? vroeg Renee bezorgd.

- Nee, dat wil ik niet hebben. Ik heb toch al het gevoel dat ik jullie avond verpest. Laat mij nou maar. Als het nodig is, neem ik wel een tabletje.

Renee stond toch op, streek even langs zijn haren en liet hem toen vertrekken.

- Tot straks, schat, zei ze.

- Tot morgenvroeg, Ger, zei Lynn. Zet een raam open en doe een uurtje buig- en strekoefeningen.

Hij schudde nee en liep de eetzaal uit naar de hal, waar hij de lift ging nemen naar de tweede etage.

- Arme jongen, zei Renee.

- Wat mankeert hij?

- Hoe moet ik dat nou weten? Zo lang ken ik hem niet.

- Lang genoeg om een kamer met 'm te delen.

- Nou en? Alsof je elkaar goed moet kennen om...

Lynn stak een hand op alsof ze het verkeer tegen wilde houden.

- Geen details, graag. Ik zit te eten.

- Wil je ook de romantische details niet horen?

- Na het dessert, als het per se moet. Kijk, daar hebben we de wijn.

Een kelner bracht de wijn. Hij opende de fles aan tafel, schonk een bodempje in en wachtte beleefd. Het glas was van grote vriend, dus proefde Renee maar.

- Mooie druif, zei ze. Fijne kleur, snelle afdrank. Hij is prima, meneer de kelner.
- Dan laat ik hem hier. Wilt u zelf inschenken?
- Uiteraard, zei Lynn. Wij weten hoe we 'm lusten.
- Alstublieft.

Renee schonk eerst het glas van Lynn vol en daarna haar eigen glas.

- Dat gaat niet goed, zei Lynn, met die jongen. Vanmiddag op het strand wist hij zich ook al geen houding te geven. Het is net alsof hij zich niet aan kan passen.
- Hij is echt niet verwaand, hoor, zei Renee.
- Ongetwijfeld.
- Bedoel je soms, dat hij eigenwijs is?
- Was het maar waar. Nee, je noemde hem vanmiddag saai. Dat dacht ik ook. Maar inmiddels heb ik het vermoeden dat hij slecht reageert op alles wat zijn vaste gewoontes bedreigt. Vergeet niet, als vertegenwoordiger is hij steeds alleen op pad. En hoe lang is hij al zonder relatie?
- Artsenbezoeker, geen vertegenwoordiger. Heb je een hekel aan Gerard?
- Zeg, ik ken hem amper. Ik spreek alleen mijn vermoedens uit.
- Gisteravond, zei Renee peinzend, had hij nergens last van.
- Gisteravond waren jullie maar met z'n tweeën.
- Ja, en ik kan je verzekeren, die man kan verdomde saai zijn.
- Of hij probeert zich te sparen. Mogelijk weet hij precies hoe ver hij kan gaan, voordat hij knettert wordt. Daarom is hij hem nu gesmeerd.
- Ik weet niet, zei Renee, of ik hier wel zo vrolijk van word. Ze staaarde in haar wijnglas.
- De relatie is nog jong. Je kunt er elk moment een einde aan maken. Hij had het toch over een tabletje? Met goede medicatie...
- Ik bedoel de kurk in de wijn. Kijk eens in jouw glas.
- Verdomd, je hebt gelijk. Kurk. Waar is de kelner?

Renee zette haar glas neer.

- We strikken hem dadelijk wel.
- Afijn, het eten is prima, zei Lynn. Hoe valt het bij jou?
- Goed, maar ik maak me nu wel zorgen. Zou hij werkelijk geestelijk in de problemen zitten?
- Och, het is een vorm van stress, denk ik. Maar flitsend wordt het nooit. Je hebt zelf ook niet zo'n jachtig karakter.
- Ik ben inderdaad niet zo druk als jij. Zeg, Lynn, ik denk dat ik hem toch maar achterna ga. Het is ons eerste weekend. Ik wil hem niet nu al in de steek laten.
- Da's heel mooi van je, beste vriendin. Ga naar je vriend, vertroetel hem en hou 'm vooral in leven. Artsenbezoeker, dat brengt aardig op.
- Regel jij het met de wijn? vroeg Renee, terwijl ze opstond.
- Geen probleem, ik regel alles.
- Misschien valt het mee en komen we dadelijk weer naar beneden. Kunnen we je in de bar vinden?
- Ik ga dadelijk eerst naar de receptie en verder zie ik wel. En als het met je vriend mee blijkt te vallen, moet je mij niet komen zoeken. Verzin maar iets beters. Gebruik je fantasie.
- Ik doe mijn best, zei Renee met een ondeugende glimlach. Nou, alvast welterusten voor straks en tot morgen, vriendin.
- Tot morgen, vriendin. Slaap lekker, als het niet anders kan.

Renee liep door de eetzaal naar de hal. Lynn keek haar na en riep nog gauw:

- Zeg Ger dat we morgen gaan windsurfen!

Haar vriendin wuifde kort en verdween toen achter een wand.

- Zo, zei Lynn. Ze keek in haar glas en viste er met haar pink een stukje kurk uit.
- Ik heb eigenlijk ook geen honger meer, mompelde ze. Het is nog vroeg, ik hoef de laatste trein niet te nemen.

De kelner liep aan haar tafeltje voorbij, maar Lynn riep hem terug. Na een korte woordenwisseling bracht de kelner een nieuwe fles, maar Lynn wilde niet dat hij hem opende.

- Die fles is voor straks, zei ze.

- Zoals u wilt. Heeft het gesmaakt?
- Jazeker. Wat de rekening betreft, de meneer die hier zat wil graag betalen.
- Dat weet ik, mevrouw, zei de kelner. Hij heeft daarnet de receptie gebeld.
- Ja? Dat is toch netjes.
- U neemt een kamer voor de nacht?

Lynn dacht even na en zei toen:

- Nee, laat ik dat maar niet doen. Ik kan net zo goed de trein nemen. Wilt u morgenvroeg het verliefde stel zeggen dat ik me bedacht heb en dat ik naar huis ben gegaan?
- Natuurlijk. En de wijn?
- Die? Lynn stond op en pakte de fles bij de hals vast. Die gaat met mij mee. Nog een goedenavond, beste man.
- Goedenavond, mevrouw. Hopelijk tot ziens.
- Wie weet, zei Lynn. Maar voorlopig heb ik wel genoeg schade aangericht.